

Ders 47

LESSON 47

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Davut ve Golyat

DAVID AND GOLIATH

1. SAMUEL 17; Mezmur 27

Dinleyici dostlar, sizlere esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda peygamber Davut hakkında bilgi edinmeye başladık. Tanrı'nın Davut ile ilgili ettiği tanıklığa kulak verin: “*İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar.*” (Elçilerin İşleri 13:22) Tanrı'nın, Davut'u nasıl İsrail'in ikinci kralı olarak atadığını gördük. Çünkü ilk kral Saul Tanrı'nın sözüne itaat etmedi. Ancak Davut Tanrı'nın onu kral atadığı günde hemen kral olmadı. Davut, henüz çok gençti ve Tanrı'nın ona krallığı vereceği zaman henüz gelmemişti. Davut, kral olarak atandıktan sonra, babasının sürülerini gütmek üzere Beytlehem kentinin dışındaki tarlalara geri döndü.

Bugün Davut Tanrı ile yürüdüğü için Tanrı'nın nasıl Davut ile birlikte olduğunu gösteren harika bir öykü okuyacağız. Dersimizin adı: “**Davut ve Golyat**” Şimdi Samuel'in birinci kitabının on yedinci bölümünde okumaya devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(1. Samuel 17) ¹*Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren Filistliler (İsrail'in en büyük düşmanları) Yahuda'nın Soko Kenti'nde toplandılar. ²Saul ile İsraililer de toplandılar. Ela Vadisi'nde ordugah kurup Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar. ³Filistliler tepenin bir yanında, İsraililer de karşı tepede yerlerini aldılar. Aralarında vadi vardı.*

⁴*Filist ordugahından Gatlı Golyat adında usta bir dövüşçü ortaya çıktı. Boyu üç metrenin üzerindeydi. ⁵Başına tunç miğfer takmış, pullu bir zırh kuşanmıştı. Tunç zırhın ağırlığı altmış kiloydu. ⁶Baldırları zırhlar ile korunmuştu. Omuzları arasında tunç bir pala asılıydı. ⁷Mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi. Mızrağın demir başının ağırlığı yedi kiloydu. Golyat'ın önü sıra kalkanını taşıyan bir adam yürüyordu.*

⁸*Golyat durup İsrail ordusuna, 'Neden savaş düzeni aldınız?' diye haykırdı, 'Ben Filistliyim. Siz ise Saul'un kölelerisiniz. Aranızdan karşıma çıkacak biri seçin. ⁹Dövüşte beni yenip öldürebilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben üstün gelip onu yok edebilirim, siz bizim kölemiz olur, bize kulluk edersiniz.'* ¹⁰*Filistli Golyat konuşmasını şöyle sürdürdü:*

'Bugün İsrail ordusuna meydan okuyorum! Benim ile dövüşecek birini çıkarın karşıma!'
¹¹ *Filistli'nin bu sözlerini duyunca, Saul da İsraililer de çok korkup dehşet içinde kaldılar.*

Golyat, İsrail'e alay ederek meydan okurken, **Davut** savaşın yapıldığı bölgeden uzak bir yerde huzur içinde babasının sürülerini güdüyor, Tanrı'nın Sözü üzerinde düşünüyor, lirini çalıyor ve Rabbe şarkılar söylüyordu. Ama Davut'un İsrail ordusunda asker olan üç ağabeyi vardı. Davut'un babası bir gün Davut'un yanına geldi ve şöyle dedi: "**Git ve ordugahtaki ağabeylerini ziyaret et** ve ne durumda olduklarını öğrenerek bana haber getir." Davut böylece koyunlarını bir başka çobana bıraktı ve sabah erkenden kalkarak ordugaha doğru yola çıktı.

Davut ağabeylerini selamlar ve onlar ile konuşurken, Filistlilerin usta dövüşçüsü Golyat, Filist cephesinden ileri çıkarak son kırk günden beri yaptığı gibi yine İsrail askerlerini tehdit etti. İsraili askerler Golyat'ı görünce büyük korku ile önünden kaçıştılar. Sonra biri Davut'a şöyle dedi: 'Bu adamı görüyor musun? Bize meydan okuyup duruyor. Kral Saul onu öldürene, büyük bir armağanın yanı sıra kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail'e vergi ödemekten muaf tutacak.'

Bu sözleri duyan Davut şöyle dedi: "Bu sünnetsiz Filistli kim oluyor da, yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okuyor?" Davut'un söylediklerini duyan ağabeyi Davut'a kızdı ve ona şöyle dedi: "Senin ne işin var burada? Çöldeki üç beş koyunu kime bıraktın? Buraya neden geldiğini biliyorum. Sadece savaşı görmeye geldin." Ancak İsraili askerlerden biri Davut'un dev Golyat ile ilgili söylediklerini duymuştu. Kral Saul'a gitti ve Davut'un söylediklerini ilettili. Sonra Saul, Davut'u çağırttı ve ona sorular sordu.

Kutsal Yazılar bu konu hakkında şunları yazarlar:

(1. Samuel 17) ³²**Davut, Saul'a, 'Bu Filistli yüzünden kimse yulmasın. Ben kulun gidip onun ile dövüşeceğim' dedi.**³³ *Saul, 'Sen bu Filistli ile dövüşemezsin' dedi. 'Çünkü daha gençsin. O ise gençliğinden beri savaşçıdır.'* ³⁴*Ama Davut, 'Kulun, babasının sürüsünü güder', diye karşılık verdi. 'Bir aslan ya da bir ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırsınca,*³⁵*peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağızından kurtarırım. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm.* ³⁶*Kulun, aslan da ayı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistli de onlar gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okudu.* ³⁷*Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran Rab, bu Filistli'nin elinden de kurtaracaktır. Saul, 'Öyleyse git, Rab senin ile birlikte olsun' dedi.* ³⁸*Sonra kendi giysilerini Davut'a verdi; başına tunç miğfer taktı, ona bir zırh giydirdi.* ³⁹*Davut giysilerinin üzerine kılıcını kuşanıp yürümeye alışık değildi. Saul'a, 'Bunlar ile yürüyemiyorum, çünkü alışık değilim' dedi. Sonra giysileri üzerinden çıkardı.*

⁴⁰*Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra, sapanını alıp Filistli Golyat'a doğru ilerledi.* ⁴¹*Filistli de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davut'a doğru ilerliyordu.* ⁴²*Davut'u tepeden turnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı bir genç olduğu için onu küçümsedi.* ⁴³*'Ben köpek miyim ki üzerime değnek ile geliyorsun?' diyerek kendi ilahlarının adı ile Davut'u lanetledi.* ⁴⁴*'Bana gelsene!' Bedenini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara yem edeceğim!' dedi.* ⁴⁵*Davut, 'Sen kılıç, mızrak ve pala ile üzerime geliyorsun' diye karşılık verdi, 'Ben ise meydan okuduğum Her Şeye Egemen Rabbin adı ile meydan okuduğum İsrail ordusunun Tanrısı, senin üzerine geliyorum.* ⁴⁶*Bugün Rab seni elime teslim edecek. Seni vurup başını gövdenden ayıracağım. Bugün Filistli askerlerin leşlerini gökteki kuşlara ve yerdeki hayvanlara yem edeceğim. Böylece bütün dünya İsrail'de*

Tanrı'nın var olduğunu anlayacak. ⁴⁷Bütün bu topluluk Rabbin kılıç ve mızrak ile kurtarmadığını anlayacak.; **çünkü savaş zaten Rabbindir. O sizi elimize teslim edecek!**'

⁴⁸Golyat saldırmak amacı ile Davut'a doğru ilerledi. Davut da onunla dövüşmek üzere hemen Filist cephesinde doğru koştu. ⁴⁹Elini dağarcığına sokup bir taş çıkardı ve taşı sapanla fırlattı. Taş, Filistli'nin alınına çarpıp saplandı. Filistli yüzükoyun yere düştü. ⁵⁰Böylece Davut Filistli Golyat'ı sapan ve taş ile yendi. Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi. ⁵¹Sonra koşup üzerine çıktı. Golyat'ın kılıcını tutup kınından çektiği gibi, onu öldürdü ve başını kesti. Kahraman Golyat'ın öldüğünü gören Filistliler kaçıştılar. ⁵²İsraililer ve Yahudalılar kalkıp Gat'ın girişine ve Ekron kapılarına kadar nara atarak onları kovaladılar.

Böylece bugün genç Davut'un ulusunu, düşmanların elinden bir **sapan**, bir **taş** ve **yaşayan Tanrı'ya duyulan sağlam bir iman ile** nasıl kurtardığını gördük. Davut ve Golyat'ın öyküsü gerçekten de pek çok önemli dersler veren şairtıcı bir öyküdür.

Saul ve İsraili askerlerin Golyat'tan ne kadar çok korktuklarını gördük. Hiç biri onun ile dövüşmeye cesaret edemedi, ama Davut, devden korkmadı; onu yere yıktı ve öldürdü! Saul ve askerleri korktular, ama peki, nasıl oldu da Davut da onlar gibi korkmadı? Davut ve İsraili askerler arasındaki fark neydi? Aralarındaki farkı şu şekilde özetleyebiliriz: Davut devden korkmadı, çünkü **Rab Tanrı'ya güveniyordu**. Saul ve askerler Tanrı'ya güvenmiyorlardı. Devden korkmalarının nedeni buydu.

Saul ve askerleri, sadece **güçlü dev** gördüler. Davut ise **Her Şeye Egemen Tanrı'yı** gördü! Saul ve İsraili askerler bir tür dine inanıyorlardı, ama bu inançları onlara Tanrı ile gerçek bir ilişki sağlamadı. Bir dine ait olmak Tanrı'ya ait olmanızı sağlamaz. Saul ve askerleri, Tanrı'nın var olduğunu, tek olduğunu, yüce ve güçlü olduğunu çok iyi biliyorlardı. Ama bu bilgileri onları Golyat'tan kurtaramadı. Ama Yaşayan, Her Şeye egemen Tanrı ile içten bir ilişkiye sahip olan Davut Tanrı'yı yakından tanıyor ve O'nun ile yürüyordu. Davut, Tanrı'nın vaatlerine inandı. Ve bu nedenle Golyat'tan korkmadı.

Bugün programımızı dinlemekte olan sizler, siz daha çok kime benziyorsunuz? Davut'a mı, yoksa Saul ve askerlerine mi? Tanrı'yı kişisel olarak tanıyor musunuz? Yoksa O'nun hakkında yalnızca bir kaç şey mi duydunuz? Tanrı'nın Sözü'nü, yüreğinizi sevinç ile dolduracak kadar iyi biliyor musunuz? Yoksa yalnızca dini zorunlulukları yerine getirmeye mi çalışıyorsunuz? Yaşayan Tanrı ile sağlam ve mutlu bir ilişkiye sahip misiniz? Ya da sadece kuru kuruya bir dine mi bağlısınız?

Davut'un Tanrı ile sahip olduğu ilişki hakkında Mezmurlarda yazdıklarını dinleyin:

"Rab çobanımdır, eksikim olmaz. Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Ömrüm boyunca yalnızca sevgi ve iyilik izleyecek beni, hep Rabbin evinde oturacağım." (Mezmur 23:1, 4, 6)

Siz bu konuda nasıl düşünüyorsunuz? Rab Tanrı ile yakın bir ilişkiye sahip misiniz? O'nu, Çobanız olarak tanıyor musunuz? Cennette O'nun evinde sonsuza kadar oturacağınızdan emin misiniz? Davut bu güvene sahipti, çünkü Rab Tanrı'nın harika ve değerli vaatlerini biliyordu. Ve O'nun vaatleri hakkında yalnızca **zihin bilgisine** sahip değildi: bu vaatlere **yüreğinde de inanıyordu**.

Davut içten bir imana sahipti. Onun imanının temeli, insanların güvenilmez sözleri değildi. Onun imanının temeli, halkını asla terk etmeyen Rab Tanrı'nın güvenilir Sözü'yd. Davut'un Mezmurlarda yazdıklarını dinleyin:

“Rab benim ışığım, kurtuluşumdur, kimseden korkmam. Karşımda bir ordu konaklasa, kılım kıpırdamaz. Bana karşı savaş açılrsa, yine güvenimi yitirmem. Rabden tek dileğim, tek isteğim şu: Rabbin güzelliğini seyretmek, tapınağında O'na hayran olmak için ömrümün bütün günlerini O'nun evinde geçirmek. Sana yakarıyorum ya Rab, kulak ver sesime, lütfen yanıtla beni! Ya Rab, içimden bir ses duydum: “Yüzümü ara” dedin! İşte yüzünü arıyorum!” (Mezmun 27:1, 3, 4, 7, 8)

“Seni seviyorum, gücüm sensin, ya Rab! Rab benim kayam, sığınacağım, kurtarıcımdır. Tanrım, kayam ve sığınacak yerimdir. Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır! Desteğın ile akıncılara saldırır, senin ile surları aşarım Tanrım! Karanlığımı aydınlatırsın. Tanrı'nın yolu kusursuzdur, Rabbin sözü arıdır. O, kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.” (Mezmun 18:1, 2, 29, 30)

Dinlediğiniz için teşekkürler.. Bir sonraki dersimizde, eğer Rab isterse, peygamber Davut'un öyküsü ile devam edeceğiz ve İsrail kralı olarak nasıl egemenlik sürmeye başladığını göreacağız. Tanrı sizi kutsasın. Bugün sizlere Davut'un Mezmurlar kitabındaki şu sözleri ile veda ediyoruz:

“Tadın da görün, Rab ne iyidir! Ne mutlu O'na sığınan adama!” (Mezmun 34:8)